

Съмници

Вестник за информация, култура и народно стопанство.

Утре се отворя комитет при сътрудничество на обществените дейци и др. Излиза всяка Неделя Абонамент за 3 месеци 8 лева. Една страница 50 ст. За обявления се плаща: на 1 стр. 80 ст. кв. см. на останалите по 60 ст. на учреждения по 60 ст. дума. Ръкописи не се връщат. Адрес: г. „СВЕТЛИНА“

Г-ца Сарина Х. Алкалай

и
Г-нъ Жакъ М. Ешуа

ще се въвчат във неделя на 29 този 4 ч. сл. пл. във гр. Дупница.

Настоящето замънение пропуснати покани.

Дупница

Т.-Пазарджикъ

ВЪ НОВИЯ БОЯДИСКИ ДЮКЕНЪ

подъ Градския часовникъ на

ГЕОРГИ ПАДАРЕВЪ

се продават доброкачествени боя: за вълна, памукъ, коприна, мебели, стъни, брезиръ, лакове, стилка и др. Специална черна боя за коса. Дава упътване за боядисването.

ЦИМЕНТЪ на едро и дръбно,
СОЛЬ италианска въ нови чувили,
СОЛЬ мляна, също италианска,
ОЦЕТЬ фабриченъ,
САПУНЪ за пране и лице — разни видове

ще намърят винаги въ ново-открития складъ на

ГЕОРГИ В. БАЧЕВЪ

въ „Близнаковото здание“, срещу Земеделческата

Кооперация въ „Мърджина“.

ЦЪНИ НАЙ-ИЗНОСИ.

Скоро ще пристигнат всички видове желъзарски стоки, които се дават на консигнация направо отъ вносителя. Ще се продават на едро и дръбно при неимовърни коонкурентни цени.

МУЗИКАЛЕНЪ КЛАСЪ

по пияно, постановка на гласти за репертуарно пъни, по разни музикални струнни и духови инструменти, по обща музикална теория и по свирене въ ансамбъл съ акомпанимент на пияно, по програми на руски консерватории и Софийското Музикално училище.

Ръководители: Леонидъ В. Гончаровъ (бивш пръподавател въ Харковската Филхармония) и Коларовъ Георги (Абсолвент на Букурешката Държавна Консерватория).

Пияно на разположение на учащите се.

Споразумение при КОЛАРОВЪ Г.

Сапаревски Държавни Минерални Бани.

ОБЯВА

Извѣстява се на Г. г. посъветителъ на Сапаревските Държавни Минерални Бани, че банитъ съ ремонтирани и отъ 29 май ще бѫдат отворени.

Банята е снабдена съ достатъчно топла и студена вода и е въведенъ образцовъ редъ и чистота.

Съществуващи при банята хотели съ също ремонтирани и образцово поддържани, където Г. г. посъветителъ ще намъртъ винаги добри и чисти лъгла, вкусни ястия, напитки, бърза и чиста прислуга.

Отъ наемателя.

ДУПНИШКА ТЪГОВСКА БАНКА

Извѣстие

Извѣстява на всички кредитори на Банката въ прѣвидения отъ закона срокъ, да се яватъ въ управлението на Банката въ гр. Дупница и получатъ вземанията си. На Г. г. акционерите на Банката изплаща за сега по 60 лв. на акция.

Отъ Ликвидаторъ.

да поставишъ единъ постояненъ часовий на вратата, който прѣзъ всичкото време тръбва да я държи да се не отваря и да затворишъ дървения прозорци, гаче ли се намирашъ въ нѣкоя селски напуснати хамбаръ. По пода ще видишъ разхвърлени черупки отъ яйца, кокалчета, кори отъ ябълки, нѣкое парче хлъбъ и кокво ли не, — остатъци отъ менюто на пътници, които съ се возили прѣди извѣсто време.

Трена върви. Отваряме дървения прозорецъ и гледаме онова хубаво поле напъстрено съ зелена и тъмно-кафена боя. Послѣдните дъждове така напоиха земята, че въ нѣколко дни всичко се съживи. Минаваме Ломци и още не стигнали Слатинскиятъ ханчета трена по срѣдъ пъти спира. Всички подаваме глави, а други по-любопитни слизатъ и по навикъ къмъ машината поглеждатъ. Машинистъ узапанъ цѣлъ съ масло, приличенъ на бостанско плашило обикаля машината, ту отврътва, ту завива, взима дърво, дѣля нѣщо, набива и дава сигналъ за тръгване, всички се качватъ. Трена потегля, за пътка машина, като че ли носи много тежъкъ товаръ. Пасажерътъ съ доволъ, че поправката на багажа е намъртъ във вагона излѣзълъ. Това е обикновено по дековилката — вагона излѣзълъ изрелсътъ Наново повдигане, пълкане, викане, най-сътън вагона е намъртъ и трена тръгва.

Речешъ ли да пътувашъ по дековилката, непременно тръбва да си вземешъ дръхи за прѣобличане, нѣкое платнище за покриване на багажа, или пъкъ тръбва да направишъ трудъ да намърши бай Стамболски и го питаши ще вали ли дъждъ тия дни, защото иначе рискувашъ цѣлъ да се изкажешъ и да станешъ като мокра кокошка. Вагонътъ на дековилката съ такива сега, че освѣнъ като вали вънъ, всичко вътре е мокро, но и като спря пакъ продължава въ тѣхъ да тече отъ стичащата се води по покрива. Втора класа вагонътъ съ хубави, обаче, човѣкъ за да се вози въ тѣхъ тръбва да даде и хубави парички, понеже таксите по дековилката не съ малко високи.

Намислихъ и азъ като всички хора да се по-разходи съ нашата дековилка; слѣдъ като платихъ всички файтондия по своему си опредѣлъ споредъ класа. Трена на връме потегли. Слабъ вѣтъ, че вътре вътре на вагонътъ се възилавше отваряше и затваряше, а тия които иматъ съ развалини, вѣтърътъ които нѣмътъ стъкла а съ съ дъски, ту изъ цѣпнини на вагона, които толкова много изобилуватъ. А речешъ ли да те не духа вѣтъра, тръбва

моколебанъ дълбоко като движение, безъ каквито и да било реални устѣхи — противниците на комунистите съ оръжията и съдѣствата на комунистите се нахвърлятъ въ бѣсно отмъщение върху тѣхъ — самитъ.

Това е една борба, въ която тълпите съ фактори, борба, която лесно се почва, но може се приключва. Ето защо дългътъ се налага на обществото, на съзнателните граждани, които тачатъ легалните политически борби и законите на страната — да не се подаватъ на внушенията на умопобърканите поклонници на терора и насилието, отъ който и лагеръ да се обаждатъ. Дългътъ се налага и на властта да не раздува конфликти и да не ги изостря съ необмисленi мѣрки или пасивностъ въ такива моменти на болезнено обществено напрѣжение.

А Софийските погроми съ признакъ не само на напрѣжение; а тѣ съ една свѣтка на помрачения български небосклонъ.

X.

Г-ца Христена п. Георгиева

и
Г-нъ Христо Д. Каракашевъ

ВЪНШНИ 29 МАЙ 1921 ГОД.

Дупница

МАГАЗИНЪ „ВЕНЕРА“

Имамъ честь да съобщамъ на Почитаемите граждани и селяни отъ околните, че прѣмѣстихъ магазина си въ зданието на дѣдо Парисъ на Главната улица, срещу Владо Пилевъ, където ще намѣрите винаги I-во качествено парфюмерийни и санитарни материали и други домашни необходимости съ гаранция за качеството имъ.

Съ почитъ: Тома Томовъ.

Софийските погроми.

Прѣзъ дена на Св. Кирил и Методи въ София се е извѣшило едно злодѣйско покушение, на кое то съ жертва 15-20 ранени. Неизвѣстенъ атентаторъ е хвърлилъ бомба срѣдъ празнующите ученици и забѣгналъ. Тълпата, освирѣпена отъ невинно пролѣтата кръвь и подбутната отъ екзальтирано хора, на минутата е рѣшила въпросъ, който трѣбаше да рѣши правосѫдите; тя е рѣшила: „атентаторъ е комунистъ“, трети: „превокаторъ“, оржасъ на надигащата се буржуазна реакция, която е дирила и сама е създала поводъ за саморазплата съ комунистите.

Ние нѣма да увеличаваме съществуващите прѣположения за личността на атентатора и неговото политическо гнѣздо. Дължни сме, обаче, да отбелѣжимъ събитията и да очищимъ тѣхния смисъль.

Проче, какво говорятъ Софийските погроми?

Не говорятъ ли, че българското общество, е въ вѣтрено саморазложение? Това е тѣй очевидно! Атентати, погроми, грабежи и палежи — всичко това характеризира тежката атмосфера, която спотайва експлозиви отъ хиляди злоби, експлозиви отъ варварски инстинкти на едно общество, деморализирано отъ психическите епидемии на днешното болно врѣме. Нѣма никакво съмнѣние, че войната и большевизма въздижнаха въ култа силата и насилието; у насъ първи комунистъ подхваниха проповѣдъ за гражданската война, най-ужасното изобрѣтение на революционното безпѫтство. Това бѣше разбира се вчера, когато комунистъ подхваниха проповѣдъ за гражданската война, най-ужасното изобрѣтение на революционното безпѫтство. Това бѣше разбира се вчера, когато комунистъ подхваниха проповѣдъ за гражданската война, най-ужасното изобрѣтение на революционното безпѫтство. Това бѣше разбира се вчера, когато комунистъ подхваниха проповѣдъ за гражданската война, най-ужасното изобрѣтение на революционното безпѫтство.

Не говорятъ ли, че българското общество, е въ вѣтрено саморазложение? Това е тѣй очевидно! Атентати, погроми, грабежи и палежи — всичко това характеризира тежката атмосфера, която спотайва експлозиви отъ хиляди злоби, експлозиви отъ варварски инстинкти на едно общество, деморализирано отъ психическите епидемии на днешното болно врѣме. Тѣзи образи съ чувствувани въ дѣлбините на душата въ всѣки българинъ, който кѣдѣто и да се е прѣкасалъ, винаги споменътъ за този празникъ е прѣдизвиквалъ нови чувства и стрѣмежи, за дългъ къмъ родината му. Още светиѣ братя и сътѣ и послѣдователитъ имъ съ били обладани отъ мисълта, че само народъ съ науката и писмеността може да има история, добри обществени ржководители и да прѣтендира за самостоятеленъ политически животъ. Тази мисълъ е ржководила и слѣдващата интелигенция у насъ, която съвѣтно е служила народу си, като е напрѣгала силитъ си къмъ духовното събуждане. И като резултатъ отъ тази дѣйностъ въ народа се явява едно възможване политическо и духовно,

тамъ благополучно стигаме на гара Струма, гдѣто чака Рилския влакъ да ни вземе. Бързо се прѣврълятъ багажи, всѣки гледа да си заеме място и не слѣдъ много трена потегля къмъ Величествена Рила.

Въ Рилската котловина на 2 километра отъ Кочериново е построена фабриката на Бр. Балабанови, сега на Българската Горска индустрия. Едно затишие царува тамъ. Фабриката отъ 6-7 мѣсеки вече не работи поради липса на трупи. Тукъ се срѣщатъ много работници почти отъ всички краища на България. Напостълъ дошли и прокудени руси отъ большевиците да работятъ тамъ за да искаратъ прѣхраната. Съ единъ такъвъ работникъ русинъ завѣрзахме разговоръ. Каза че билъ земѣвлѣдѣлъ ималъ около 6000 дек. земя, три масивни кѣщи, въ които ако рече човѣкъ да събере златото по мобилизирането имъ би станалъ единъ гордълъ богаташъ. Работата въ фабриката му се вижда много тежка и като въздушна дѣлбока каза: „Братушка, ако Богъ помогне единъ денъ да се врънемъ въ Русия, то азъ знамъ какъ да се отнасямъ съ работниците. Ний до сега сме гледали съ прѣнебрежение къмъ тѣхъ унижавали сме ги, когато тѣ съ такава мяжа, както сега азъ; съ си изкарвали хлѣба. За да работи човѣкъ та кава тежка работа не било лесно.“ Тия нещастници прокудени сега окайватъ днитъ си по мяста непознати за тѣхъ при единъ мизеренъ животъ. Почти всички сътѣ отъ вишето общество или пъктъ съ землевладѣлци.